

1 - WOERDENSE SCHIPPERS IN WO II

Jan Otto is net als zijn vader en grootvader zijn hele leven schipper geweest. Zijn vader heeft in de oorlog voor Defensie gevaren. Net na de capitulatie is het schip van vader gevorderd om alle machines en materialen uit het kasteel te halen en naar Hoogeveen te varen. Het hele gezin is aan boord, er zijn vijf kinderen Jan is toen 14/15 jaar. Het schip, de Nooitgedacht 2, ligt bij Defensie-eiland aan de spoorkant, vlak bij de pijp, om te laden.

Vader vertrouwt de Duitse commandant niet en vraagt steeds weer: *“en dan moet ik daarna zeker door naar Duitsland”*. Maar ze beweren van niet. Vader heeft toch gelijk. Na Hoogeveen moeten ze naar Minden over het Mittellandkanaal. Dat is een taaie reis met iedere kilometer een brug. In Minden moeten ze lossen. Maar onderweg hebben ze al veel van de lading achterovergedrukt, er is veel ondergoed en dat is schaars en kunnen ze goed ruilen tegen eten en boter. Ook zijn ze omgevaren via Arnhem om daar bij een oom en tante spullen te brengen. Zo hebben ze zichzelf goed gered onderweg, want vader is niet betaald voor de reis.

Na Minden zijn ze vrij om terug te varen. Na een kilometer of 60 meren ze af ze bij een brug. De volgende ochtend blijkt dat het kanaal is leeggelopen, ergens is waterviaduct kapot gegaan (geschoten?). Ze liggen daar bijna 3 maanden en vervelen zich rot. Op een gegeven moment komt er een broer vragen of de jongens, Jan en zijn broertje, niet kunnen komen helpen bij het werk. Ze plukken peren en rooien aardappels.

1 - SKIPPERS OF WOERDEN DURING WORLD WAR II

Like his father and grandfather, Jan Otto has been a skipper during his whole life. His father served the armed forces during the war. Just after the Dutch surrender, father's ship was claimed to transport all machinery and supplies from the castle to Hogeveen. The whole family was aboard, including five kids. By then, Jan was 14/15 years old. The ship, under the name of Nooitgedacht 2, was moored to take the cargo near the defence-island, at the railway side, close to the chimney.

Father did not trust the German commander in chief and kept asking: "and then I am supposed to travel further, to Germany?". But the said answer was no. However, my father was right in the end. From Hogeveen he was dispatched to Minden, along the Mittelland channel. It was a tough journey, with about one bridge each kilometre to pass. During their travel the family seized quite some stuff from the cargo because those goods could be easily exchanged for food and butter. They also made a detour along Arnhem, to deliver goods to an uncle and an aunt. Acting like this they could look after themselves pretty good, because father did not receive any money for his service.

After Minden they were free to sail back. After some 60 kilometres they were holding in front of a bridge. Next morning it appeared that the channel was emptied. Somewhere, a water viaduct had given way. Maybe sabotaged? They were stranded for almost three months and became very bored. At some moment, a farmer showed up, asking if Jan and his little brother could lend a hand. They picked pears and were digging up potatoes.

